

HEIJASTE

2/2013 23.5.2013 29. vuosikerta Irtonumero 4,00 €

<i>Tapio Talvitie</i>	Puheenjohtajan kynästä	3
<i>Pertti Leinonen</i>	Päätoimittajalta	5
<i>Joel Rehnström</i>	Eurooppalaisten sukujuuret Urantia-kirjan valossa	7
<i>Pertti Leinonen</i>	Urantia-kirjan kosmologiaa, osa 1 Paikallisjärjestelmä	16
<i>Antti Roine</i>	Sattuma ja mielikuvitus — universumin perusta? ..	31

Päätoimittaja

Pertti Leinonen

Kaivoskuja 7, 02730 ESPOO

Puh. 050 041 6336

julkaisukomitea-pj@urantia.fi**Toimitussihteeri**

Jouni Nurmi

Helsinginkatu 2a C 91, 00500 HELSINKI

Puh. 050 343 4310

jouni.nurmi@bastu.net**Toimittajat**

Maija Heikkilä

HELSINKI

Puh. (09) 323 4147

Leena Kari

HELSINKI

Puh. (09) 445 883

Taitto

Martti Vanninen

ESPOO

Puh. 040 727 8714

Heijaste on Suomen Urantia-seura ry:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto*-teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Käytössä on myös uusi merkintätapa, jossa sivujako elää tarpeen mukaan eikä enää ole ennalta määrätty. Sen vuoksi tekstiviittauksetkin ovat muotoa 123:4.5 (luku:jakso.kappale) entisen sivu:kappale-muodon sijaan. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura ry:n kantaa. Samoin kirjoittajien tulee tietää, että Heijaste-lehti on, paitsi tilattavissa, niin myös internetissä kaikkien vapaasti luettavissa.

Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan seuran sihteerille.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertaus (kalenterivuosi/neljä numeroa) maksaa 15 € irtonumero 4 € Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Pyydämme lähettämään numeroon 3/2013 tarkoitettun aineiston toimitukselle 15.8.2013 mennessä.

Tekijänoikeus. Heijasteen toimitus vastaanottaa julkaistavaa aineistoa ilman sitoumusta. Mahdollinen tekijänoikeus (copyright / ©) on ilmoitettava etukäteen, jo aineistoa tarjottaessa, tai lehteen julkaistavaksi annetut kirjoitukset ja artikkelit katsotaan lehden omaisuudeksi ja niiden lainauksesta on sovittava lehden toimituksen kanssa. Esitetty copyright-vaade saattaa rajoittaa lehdessä julkaisua. Toimitus ei vastaa artikkeleiden julkaisuista aiheutuvista mahdollisista haitoista tai vahingoista. Tämä koskee myös seuran internetsivuilla ja mahdollisesti muilla tavoin julkaistavaa aineistoa.

Suomen Urantia-seura ry
PL 212, 00101 HELSINKI

Sähköposti: urantia-seura@urantia.fi
Verkkosivu: <http://www.urantia.fi>

Suomen Urantia-seuran pankkitili:
Nordea Pankki
IBAN: FI72 1427 3000 1021 26
BIC-tunnus: NDEAFIHH

Urantia-säätiön Suomen-toimisto
Sivurinne 1 A, 01840 KLAUKKALA

Puhelin:(09) 879 4351, 040 830 1200
Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi
Verkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

Urantia-säätiön pankkitili Suomessa:
Danske Bank
IBAN: FI91 8000 1270 1608 73
BIC-tunnus: DABAFIHH

Puheenjohtajan kynästä

Julkisuuskuva on tärkeä mille tahansa organisaatiolle. Ja nykyajan tietoyhteiskunnassa sen merkitys on vielä korostunut. Ei riitä, että hoitaa vain työnsä, vaan on hoidettava myös suhteitaan ja kuvaa itsestään, on panostettava ns. pr-työhön (julkinen suhdetoiminta, *public relationship*). Ellei itse anna selkeää kuvaa itsestään, silloin muut luovat tuon mielikuvan ja jakavat näkemystään auliisti, ja nämä näkemykset, oikeat tai väärät, alkavat helposti elää omana ”totuutenaan”.

Julkisuuskuva on parhaimmillaan sitä, että antaa toiminnastaan rehellisen, selkeän ja uskottavan kuvan, sen enempää vähättelemättä kuin liioittelemattakaan asioita. Asiat pitää osata myös painottaa ja suhteuttaa viisaasti, tilanteen mukaan. Pelkkä totuus ei riitä.

Urantia-liikkeen julkisuuskuva luovat mm. yhdistyksen nettisivut, lainmukainen toiminta, omat julkaisut, esitykset ja tietysti *Urantia-kirja*. Toki sitä luovat myös Urantia-sanomaa avoimesti levittävät henkilöt omalla toiminnallaan. Laadullisen kuvan lisäksi merkittävää on määrä eli se, miten usein ja näytävästi halutaan olla esillä. Perinteisesti Urantia-liike on suosinut hienovaraista ja vähemmän raflaavaa julkituloa, johon moni henkilö on pääty-

nyt myös omien kokemustensa kautta. Urantia-sanoma on paitsi vaipauttava, myös käänteentekevä ja voimakas. Suuri enemmistö ei ole sen vastaanottamiseen kirjana vielä valmis, ja sen sanomaa onkin hyvä esitellä useimmille mieluiten soveltaen. Lisäksi, vaikka Urantia-liike ei halua olla kenenkään kilpailija eikä se edellytä ketään luopumaan mistään vanhasta opistaan, niin siitä huolimatta on tahoja, jotka kokevat Urantian kilpailijakseen eivätkä katso sen kasvua suojeasti.

Julkisuuskuva netissä. Urantia-säätiö uusi nettisivunsa pari vuotta sitten ja UAI tänä keväänä. Samoin Suomen Urantia-seura uusi sivustonsa vastikään, noin 12 vuoden jälkeen. Meidän sivujamme korostaa nyt ehkä muiden sivuja enemmän itse informaatio, keveys ja selkeys kuin visuaaliset tehosteet ja ahtaminen, ja tämä oli meille tietoinen valinta. Katsoamalla muiden yhdistysten sivuja huomaa suuren kirjon ulkoasuissa. Välillä tuntuu, että fyysisyyttä viestivät avaruuskuvat yhdistävät Urantia-liikettä jopa enemmän kuin hengellisyttä kuvaava yhtenäinen Urantia-logo, josta siitäkin on tehty jos jonkinmoista sovellusta. Logon alkuperäinen määritelmähän on

”kolme samankeskistä taivaansinistä ympyrää valkoisella taustalla”.

Urantia-kirjan luoma kuva. Kirjan sisältö on meille annettua ja tarkkaan harkittua. Siellä ei ole yhtään kuvaa, piirrosta, eikä edes sanalyhenteitä ole käytetty. Sivuilla ei ole mainittu yhdenkään lähihistorian ihmisen nimeä, eikä säätiön toimesta edes kirjapainoa tai kääntäjän nimeä ole sinne lisätty. Siitä haluttiin tehdä täysin neutraali, niin että se seisoo omilla jaloillaan ja puhuu omasta puolestaan ilman kunniamainintaa sen kanssa tekemisiin joutuneille. Alun perin kirjan kansikin oli neutraali ja sininen, ja siihen oli painettu vain kirjan nimi. Tämä välitti lukijalle selkeän kuvan kirjan sisällön koskemattomuudesta ja ihmisten intressien sekaantumattomuudesta. Nytemmin säätiö on muuttanut kantaansa, ja kirjan kansia on alettu koristella taiteilijoiden näkemyksillä. Saatavilla on jo toistakymmentä kuvamallia ja uusia kansimalleja tehdään jakeluun tästä edes vuosittain, koska kuulemma ”markkinat vaativat” (eli kirjakauppiat). Vain harva kansimalli on enää lähellä neutraalia, ja useimmat alkavatkin muistuttaa jo New Age -liikettä. Kirjamyyntiä halutaan edistää kaikin keinoin ja tuloksia saada nopeammin. Mutta missä menee raja alkuperäisyyden ja tulkinnan suhteen? Välittykö viesti ihmisen sisältöön koskemattomuudesta edelleen uskottavana? Emmekö enää usko kirjan myyntiin ilman tulkinnal-

lisiä kansikoristeita ja siinä markkinasisältöisiä iskulauseita, jotka ovat väistämättä sidottuja kulttuuriin, aikaan ja paikkaan, toisin kuin kirjan sisältö? Entä houkuttelevatko tulkinnalliset kannet juuri niitä totuudenetsijöitä, joita *Urantia*-liike kaipaa, vai uusia mystikkoja, jää nähtäväksi. Yhtenä perusteluna kansimuutoksille on esitetty myös, että ”se houkuttelee niitä nuoria lukijoita” (?). Toki kirjan kansi voi olla graafisesti kaunis ja värikäs myös ilman taiteellisia kuvia ja tulkintoja, sehän on vain valintakysymys.

Viime kädessä me kaikki omalla toiminnallamme luomme sitä puhuttelevinta kuvaa *Urantia*-sanomasta lähimmäisillemme. Viestiä voi kolmella tapaa, ja tässä ne ovat tehokkuusjärjestyksessä: kertomalla, esimerkiksi näyttäen ja osoittamalla omaa lojaalisuuttaan jotain kohtaan:

Mitä lojaalisuus on? Se on universumissa vallitsevan veljeyden älyllisen arvostamisen tuottama hedelmä; tunne, ettei niin paljon voisi ottaa ja olla samalla mitään antamatta. [435:4]

Tapio Talvitie

PÄÄTOIMITTAJALTA

Urantia-liike eurooppalaistumassa

Kansainväliset lukijakokoukset ovat yleistymässä myös täällä vanhalla mantereella. Hyvä esimerkki oli viime kesänä pidetty Berliinin lukijatapahtuma, joka keräsi varsinkin nuoria lukijoita ympäri Eurooppaa, mutta myös USA:sta ja Kolumbiasta. USA ja Chicagossa toimiva lukijajärjestö UAI ja amerikkalaiset lukija-aktiivit ovat tähän mennessä vaikuttaneet merkittävästi kansainvälisten lukijakonferenssien onnistumiseen osallistumalla ja ohjaamalla niiden työskentelyä.

Viime aikoina on yhä enemmän alkanut kuulua toivomuksia eurooppalaisten omista lukijatapaamisista, joissa järjestelyvastuu olisi kokonaan omissa käsissämme. Viime kesän Berliinin kokous oli siitä hyvä esimerkki, jossa kokouksen järjestelyistä vastasivat ruotsalainen **Michael McIsaac**, saksalainen **Clemens Trautzettel** ja suomalainen **Esa Irri**. Kokous oli kaikin puolin onnistunut ja antoi uskoa nuorten eurooppalaisten kykyyn hoitaa kansainvälisiä lukijatapahtumia. Moni suomalainen Urantia-lukija muistaa Helsingissä Vuosaarella vuonna 1998 elokuussa pidetyn suuren

UAI-konferenssin, jossa osanottajia oli pitkälti toistasataa ympäri maailmaa. Järjestelyt olivat erinomaiset joka suhteessa, sillä esimerkiksi kokousten esitelmät olivat saatavissa valmiiksi kopioituna suomen lisäksi myös englanniksi ja ranskaksi. Lisäksi kaikki halukkaat osallistujat valokuvattiin, ja kuvista muodostettiin matrikkeli yhteystietoineen, jota on edelleen hauska selata ja muistella tapahtunutta.

Myös jatkoa on luvassa, sillä kesällä 2014 on elokuussa eurooppalaisiin lukijoihin keskittynyt tapaaminen niin ikään Berliinissä. Tarkka ajankohta ja teema ovat vielä auki, mutta jo nyt kannattaa suomalaisenkin lukijoiden varata mahdollisuus vierailta jonain viikonloppuna loppukesästä Saksassa tapaamassa oman mantereen Urantia-lukijoita.

Julkisuus ja äänikirja

Olemme yhdistyksenä koko sen 24-vuotisen toiminnan ajan olleet suhteellisen näkymättömissä julkisuudelta. Tämä on ollut tietoinen valinta ja antanut rauhan kasvattaa jäsenistöä ja opiskeluryhmiä ilman median kohdistamaa painetta. Näky-

vyytemme internetissä sekä omilla lehdistämme on mielestäni riittävä, ja kotisivujen nyt uudistuttua ne antavat lukijalle monipuolisen kuvan toiminnastamme. Kotisivulta avautuvat linkit kansainvälisiin Urantia-yhteisöihin ja Urantia-säätiöön. Jäsenmäärän mahdollinen kasvu ja äänikirjan valmistuminen loppuvuodesta 2013 arvatenkin kasvattavat kiinnostusta myös toimintaamme kohtaan. Äänikirja tulee toivottavasti helpottamaan kirjan sanoman omaksumista kaikki-

en siitä kiinnostuneiden käyttäjien, mutta erityisesti näkörajoitteisten ryhmien kohdalla. Myös perinteiselle lukijalle se antaa vaihtoehdon kuunnella paikasta riippumatta äänitystä ja vaikka tehdä muita askareita samalla. Toivon sen tuovan kuin uuden oksan siihen ”elämänpuuhun”, jonka hedelmien annista suomenkieliset lukijat voivat nauttia tulevaisuudessa.

Pertti Leinonen

THE BLUE CLUB

Frankfurtissa kokoontui 26.–28.4.2013 *Urantia-kirjan* lukijoita Euroopan eri maista. Meitä oli 24 lukijaa, yhdestätoista eri maasta: Hollannista, Norjasta, Ruotsista, Suomesta, Virosta, Unkarista, Itävallasta, Saksasta, Sveitsistä, Espanjasta ja Englannista. Kokouksen teemana oli kuulla millainen tilanne vallitsee kussakin maassa, mitä tulee kirjojen saatavuuteen, lukijoiden aktiivisuuteen ym. **Erwin de Craecker** esitteli hienoa rekvisiittaa, jota hän oli hankkinut messuille, esim. ylös vedettäviä postereita ym. Pääteemana oli ensi vuonna järjestettävä suuri eurooppalainen kongressi. Se tulee olemaan Berliinissä 21.–24.8.2014. Toivotaan ainakin toistasataa osaanottajaa! Lähdetäänkö ensi vuonna viettämään kesäpäiviä Berliiniin?? Terveisin **Irmeli** (Ivalo-Sjölie) Helsingissä 29.4.2013

Eurooppalaisten sukujuuret Urantia- kirjan valossa

JOEL REHNSTRÖM
ESITELMÄ 8.12.2012

*L*IKIMAIN miljoona vuotta sitten ilmaantuivat ihmiskunnan välittömät esivanhemmat kolmesta peräkkäisestä ja yhtäkkisestä mutaatiosta, jotka olivat peräisin istukallisen nisäkkään vanhasta, puoliapinan tyyppisestä rotukannasta. Näiden varhaisten puoliapinoiden hallitsevat perintötekijät olivat peräisin kehittyvän elollisplasman läntisestä – eli sittemmin amerikkalaisesta – ryhmästä. Mutta ennen kuin tästä perintöaineksesta erkani suoraan ihmisen kantamuotoihin johtava haara, se sai vahvistusta elollisuuden keskimmäisestä, Afrikassa kehittyneestä juurrutuksesta. Elämän itäisestä ryhmästä varsinaiseen ihmislajin aikaansaamiseen saatiin aineksia vain vähän tai ei ollenkaan. [62:0]

Tässä viittauksessa Afrikkaan on meillä jossain määrin yhtymäkohta nykyiseen antropologiseen käsitykseen, vaikka sen puitteissa katsotaan ihmisen saaneen alkunsa yksinomaan Afrikasta.

Kehityksen kulku oli siis sellainen, että pohjoisamerikkalaisesta puoliapinalajista polveutuneista ihmisen kantanisäkkäistä saivat alkunsa ihmisen välinisäkkäät, ja nämä välinisäkkäät vuorostaan tuottivat itseään korkeammalla tasolla olleet kädelliset, joiden keskuudesta tulivat alkukantaisen ihmisrodun välittömät esivanhemmat. Kädellisten heimot olivat viimeinen elintärkeä rengas ihmisen evoluutiossa, mutta vajaan viidentuhannen vuoden kuluessa näistä epätavallisista heimo-kunnista ei ollut jäljellä ainoatakaan yksilöä. [62:4.7]

Ne eivät pärjänneet kilpailussa Andonin ja Fontan jälkeläisten kanssa.

Kahden ensimmäisen ihmisen syntymästä on vuodesta 1934 jKr laskettuna kulunut täsmälleen 993.419 vuotta. [62:5.1]

Alkuaikojen eläinten vaistojen- ja refleksiensavaraiseen käyttäytymiseen pystyi vaikuttamaan ensin vain in-

tuition henki. Korkeampien lajien eriytymisen myötä ymmärryksen henki kykeni antamaan tällaisille luontokappaleille kyvyn ajatuskuvi- en spontaaniin yhdistelyyn. Vähän myöhemmin havaitsimme rohkeu- den hengen olevan toiminnassa; ke- hittyvissä eläimissä kehkeytyi todel- lakin muodoltaan alkeellista, suoje- levaa minätietoisuutta. Kun eri ni- säkäsryhmät olivat ilmaantuneet, havaitsimme, että tiedon henki oli tulossa yhä laajemmin esille. Ja kor- keampien nisäkkäiden evoluutio toi muassaan neuvon hengen toimin- nan ja siitä seuraavan laumavais- ton kehittymisen samoin kuin pri- mitiivisen sosiaalisen kehityksen en- simmäiset idut. [62:6.3]

Vaistot ja refleksinvarainen käyt- täytyminen johtuvat näin ollen ilmeisesti geeniperimästä, mutta eläinkunnassa esiintyvät ensim- mäiset viisi mielenauttajahenkeä edustavat jo hengen maailman vai- kutusta, sillä mielenauttajahenget- hän ovat osa paikallisuniversu- mimme Pyhää Henkeä.

Kuvitelkaa iloamme, kun eräänä päivänä – kaksoset olivat silloin suunnilleen kymmenen vuoden ikäisiä – palvelonnan henki sai en- simmäisen yhteytensä naispuolisen kaksosen ja vähän sen jälkeen mies- puolisen kaksosen mieleen. Tiesim-

me silloin, että jokin, joka oli hyvin läheistä sukua ihmismielelle, oli lä- bestymässä huipennustaan. Ja kun he noin vuotta myöhemmin pohdis- kelevan ajatustyön ja määrätietoi- sen päätöksenteon seurauksena päät- tivät paeta kotoa ja vaeltaa pohjoi- seen, silloin viisauden henki alkoi toimia Urantialla ja näissä kahdes- sa nyt tunnustetussa ihmismielessä. [62:6.5]

Seitsemännen mielenauttajahen- gen toimiminenhan on edellytyk- senä Ajatuksensuuntaajan saapu- miselle. Niinpä Andon ja Fonta saivat omat Ajatuksensuuntaajat ja olivat näin ollen hengellisessä mie- lessä täysin verrattavissa nykyih- misiin. Meille kerrotaan kuiten- kin, että heidän jälkeläisensä eivät aina yltäneet samalle tasolle.

Pian Jerusemiin-saapumisensa jäl- keen Andon ja Fonta saivat Järjes- telmän Hallitsijalta luvan palata ensimmäiseen mansiomaailmaan suorittamaan palvelusta niiden mo- rontiapersonallisuuden seurassa, jotka toivottavat Urantialta tai- vaallisille sfäreille saapuvat ajalli- suuden pyhiinvaeltajat tervetulleik- si. Ja heidät on osoitettu tähän pal- velutehtävään määräämättömäksi ajaksi. He pyysivät saada lähettää terveisiä Urantialle näiden ilmoi- tusten myötä, mutta tähän pyyn-

töön ei viisaasti kyllä suostuttu.
[63:7.3]

Andon ja Fonta kokivat siis ylösnousemuksen ja etenivät paikallissysteemimme pääkaupunkiin Jerusemiin. Mutta kenelle he olisivat halunneet lähettää terveiset, ja minkälaiset terveiset? Tämäpä on mielenkiintoinen kysymys! Yleen-sähän terveiset lähetetään ennes-tään tutuille ja esimerkiksi suku-laisille. – Joosefista kerrotaan, että hänen sukujuurensa ulottuivat muinaisten sinisten ihmisten kaut-ta Andoniin ja Fontaan. Kaukaisia sukulaisia saattoi siis löytyä vielä 1930-luvulla!

850.000 vuotta sitten korkeatasoi-semmat Badonanin heimot aloitti-vat hävitysodan alemmantasoisia ja eläimenkaltaisia naapureita vas-taan. Vajaan vuosituhannen kulut-tua useimmat eläimellisyyden ra-joilla olleista näiden seutujen ryh-mistä oli joko hävitetty tai ajettu ta-kaisin etelän metsiin. Tämä alem-mantasoisten hävittämiskampanja sai tuonakaisissa kukkulabeimoissa aikaan jonkinasteista rodullista ko-hentumista. Ja tämän kohentuneen badonanilaisen sukuhaaran jälkeläi-set ilmestyivät toiminnan näyttä-mölle näennäisesti uutena kansan-heimona: Neandertalin rotuna.
[64:3.5]

Neandertalit olivat erinomaisia taistelijoita, ja he kiersivät maita ja mantuja laajalla alueella. Luoteis-Intian ylämaiden keskuksista he le-vittäytyivät vähitellen Ranskaan lännessä, Kiinaan idässä ja jopa Pohjois-Afrikkaan asti. He olivat miltei puolen vuosimiljoonan ajan, aina värillisten evolutionaaristen rotujen vaelluksiin asti, maailman valtiaita.

800.000 vuotta sitten riistaa oli yltäkyläisesti; useita hirvieläinlaje-ja samoin kuin elefanteja ja virta-hepoja vaelteli kaikkialla Euroopasa. Nautoja oli suurin määrin, hevosia ja susia oli kaikkialla. Neandertalit olivat mainioita metsästä-jiä, ja Ranskassa asuneet heimot omaksuivat ensimmäisinä tavan antaa menestyksekkäimpien metsä-miesten valita vaimokseen naisten joukosta paras. [64:4.1–2]

Neandertalien valtakausi oli tosi-aan pitkä, mutta lopulta he hävisi-vät valtataistelun. Edistyneemmät rodut tappoivat vähitellen suurim-man osan ja adoptoivat parhaim-mat yksilöt. Nuorimmat arkeolo-giset löydöt ovat noin 30 000 vuotta sitten eläneistä ihmisistä. Antropologit uskoivat pitkään, ettei risteytyksiä neandertalien ja nykyihmisten välillä syntynyt, mutta uusimmat geenitutkimuk-

set osoittavat, että nykyihmisissä on 1–4 % neandertalgeenejä.

500.000 vuotta sitten Intian luoteisylängön badonalaisheimot jouduivat taas uuteen suureen rotutaisuuteen. Tämä säälimätön sota riehui yli sadan vuoden ajan, ja kun pitkään jatkunut taistelu päättyi, heimosta oli jäljellä enää satakunta perhettä. Mutta nämä eloonjääneet olivat kaikista Andonin ja Fontan tuolloin eläneistä jälkeläisistä älykkäimmät ja toivottavimmat.

Ja silloin näiden ylämaan badoniittien keskuudessa sattui uusi ja outo tapahtuma. Siihen aikaan asutuksen piirissä olleen ylänköalueen koillisosassa asuneet mies ja nainen alkoivat yhtäkkiä tuottaa perhettä, jonka lapset olivat epätavallisen älykkäitä. Kysymyksessä oli sangiperhe, Urantian kaikkien kuuden värillisen rodun kantamuoto. [64:5.1–2]

Sinisestä ihmisestä tuli vähitellen Euroopan valtiot, joka nujersi neandertalit, kunnes myöhemmät andiitit ja adamiitit vuorostaan tappoivat huonoimmat ja risteytyivät parhaimpien kanssa. Eräitten Etelä-Ranskan luolien maalauksista tunnetut Cro-Magnonin ihmiset edustivat ilmeisesti sinistä ihmistä parhaimmillaan. Geenitutkijat tuntuvat yleisesti katsovan,

että nykyajan eurooppalainen ihmisen on pääasiassa näitten Cro-Magnonin ihmisten jälkeläisiä. *Urantia-kirja* on osittain samaa mieltä. Mutta kun jotkut tutkijat katsovat, että vaaleat hiukset ja siniset silmät periytyvät Cro-Magnonin ihmisiltä, niin *Urantia-kirjassa* ilmoitetaan, että nämä ominaispiirteet ovat nimenomaan adamiittien ja andiittien perintöä.

Mutta noin 500 000 vuotta sitten tapahtui toinenkin hyvin merkittävä asia. Tänne saapui ylemmältä tasolta Planeettaprinssi ja sata aineellista olentoa.

Vähän ennen näiden sadan Jerusemin kansalaisen saapumista olivat Urantialla asuvat kaksi valvojaa Elämänkantajaa, jotka olivat jo aiemmin saattaneet suunnitelmansa valmiiksi, anoneet Jerusemilta ja Edentialta lupaa saada siirtää Andonin ja Fontan sukuhaarasta jäljellä olleen sadan valikoidun jälkeläisen elämänplasmaa niihin aineellisiin ruumiisiin, jotka oli määrä valmistaa Prinssin esikunnan ruumiillisille jäsenille. Pyyntöön suostuttiin Jerusemissa ja se hyväksyttiin Edentiassa. [66:2.6]

Nämä valikoidut andoniitit tuottivat myöhemmin jälkeläisiä sekä keskenään että yhdessä langen-

neen Planeettaprinssin esikunnan jäsenten kanssa ja antoivat näin voimakkaan panoksen nodiittien rodun syntyyn. Tähän langenneitten ryhmään kuului 44 andoniittia ja 60 nodiittia. He olivat kaikki senaikaisia yli-ihmisiä. Andoniittien parhaimmiston kuuluivat myös amadoniitit, jotka myöhemmin yhtyivät sekä nodiitteihin että adamiitteihin eli Aatamin jälkeläisiin. Nodiitit pariutuivat myös suuressa määrin värillisten rotujen, varsinkin sinisen rodun ihmisen kanssa.

Nämä amadoniitit olivat peräisin siitä 144 lojaalin andoniitin ryhmästä, johon Amadonkin kuului, ja jotka on siitä lähtien tunnettu hänen nimensä mukaan. Tähän ryhmään kuului kolmekymmentäyhdeksän miestä ja sataviisi naista. Tästä määrästä oli viidelläkymmenelläkuudella kuolemattoman asema, ja heidät kaikki otettiin (Amadonia lukuun ottamatta) esikunnan lojaalien jäsenten keralla taivaaseen. Tästä jalosta joukosta jäljelle jääneet jatkoivat Vanin ja Amadonin johdolla eloaan maan päällä kuolevaisina elämänsä ajan loppuun asti. He olivat se biologinen hapate, joka lisääntyi ja tuotti maailmalle jatkuvasti uusia johtajia kaikkina kapinan jälkeisinä, pitkinä ja pimeinä aikakausina. [67:6.3]

Ennen Aatamin ja Eevan saapumista nämä ryhmät, nodiitit ja amadoniitit, olivat edistyneimmät ja sivistyneimmät rodut maan päällä. [73:1.8]

Amadoniittien status oli siis korkeampi kuin sinisten Cromagnonin ihmisten. Ne risteytyivät ilmeisesti myös laajalti Aataminpojan ja Ratan jälkeläisten kanssa, koska asuivat samoilla seuduilla nykyisten kurdien alueilla. He ovat myös saattaneet levitä Eurooppaan muita pohjoisempaa reittiä alueille, missä tänä päivänä vielä esiintyy paljon vaaleaa hiusta ja sinistä silmää.

Aatami ja Eeva olivat ihmisten violetin rodun, yhdeksännen Urantialle ilmestyneen ihmisrodun, perustajat. Aatamilla ja hänen jälkeläisillään oli siniset silmät, ja violeteille kansoille oli ominaista vaalea iho ja vaalea tukanväri: keltainen, punainen ja ruskea. [76:4.1]

Noin 35.000 vuotta eKr. Aataminpoika vieraili eräässä itäisimmistä vanilaisten vanhoista siirtokunnista perustaakseen sinne oman sivistyskeskuksensa. [77:4.13]

Aataminpojan jälkeläiset pitivät yllä korkeaa kulttuuria Aataminpojan ja Ratan ajoista laskettuna lähes seitsemäntuhannen vuoden ajan.

Myöhemmin he sekoittuivat naapuruston nodiitteihin ja andoniitteihin, ja myös heidät luettiin ”muinaisajan mahtimiesten” joukkoon. Ja jotkin tuon aikakauden saavutukset säilyivät ja muuttuivat piileväksi osaksi sitä kulttuuripotentiaalia, joka myöhemmin puhkesi kukkaan eurooppalaisena sivilisaationa.

Kyseisen sivistyksen keskus sijaitsi Kaspianmeren eteläpäästä itään olevalla seudulla, lähellä Kopet Daghia. Lyhyen matkaa Turkestanin vuorten eduskukkuloilta ylöspäin sijaitsevat jäännökset siitä, mikä kerran oli violetin rodun Aataminpojan jälkeläisten pääpaikka. Näillä ylängön asuinpaikoilla, jotka ovat sijoittuneet kapealle ja ikivanhalle hedelmälliselle vyöhykkeelle Kopetin vuorijonon matalammilla vuoreneduskukkuloilla, kehittyi eri aikoina ja toinen toistaan seuraten neljä erilaista kulttuuria, joita vaali vastaavasti Aataminpojan jälkeläisten neljä eri ryhmää. Järjestyksessä toinen näistä ryhmistä oli se, joka siirtyi länteen: Kreikkaan ja Väli­meren saarille. Aataminpojan jälkeläisten jäännös vaelsi pohjoiseen ja länteen ja saapui Eurooppaan viimeisen Mesopotamiasta lähteneen sekarotuisen andiittiaallon mukana, ja heitä oli myös Intian andiittiarjalaisten valloittajien joukossa. [77:5.9–10]

Mutta adamiitit olivat vuoden 19.000 eKr. paikkeilla eittämätön kansakunta, jonka väkiluku oli neljä ja puoli miljoonaa, ja he olivat lähettäneet jo miljoonia jälkeläisiään ympärillään asuvien kansojen keskuuteen. [78:2.5]

Näin olivat adamiitit lisääntyneet alkaen siitä 1 647 henkilön puhdasrotuisesta ryhmästä, joka siirtyi ensimmäisestä puutarhasta toiseen puutarhaan. Melko puhdasrotuisia adamiitteja olivat alun pitäen myös Aataminpojan ja Ratan 67 lapsen jälkeläiset, jotka myöhemmin laskettiin andiiteiksi. Voidaan ehkä katsoa, että ensimmäiset andiitit olivat ne 1 570 lasta, jotka Aatami siitti Eevan valitsemille, etupäässä nodiittinaisille lankeemuksen jälkeen (luvut 74–77).

Andiitit olivat puhdasverisestä violetista rodusta ja nodiiteista sekä evolutionaaristen kansanheimojen sekoittumisesta ilman välivaiheita syntynyt rotu. Andiiteista tulisi yleisesti ottaen ajatella, että heissä on paljon suurempi osuus Aatamin verta kuin on nykyajan roduissa. Termiä ”andiitti” käytetään pääasiassa silloin, kun tarkoitetaan niitä kansoja, joiden rotuperimässä oli yhdestä kahdeksasosasta yhteen kuu­desosaan violettia. Nykyisissä urantialaisissa, jopa pohjoisen valkoisissa

roduissa, on Aatamin verta paljon tätä pitoisuutta vähemmän.

Andiitit olivat puhdasveristen violettien kansanheimojen aikojen jälkeen Urantialle ilmaantuneista paras joka suhteessa inhimillinen rotuaines. Heihin sisältyivät useimmat vielä jäljellä olleiden adamiitti- ja nodiittirotujen jäänteiden korkeimmat tyypit, ja myöhemmin mukaan tuli jonkin verran keltaisten, sinisten ja vihreiden ihmisten rotuaineksia.

Nämä varhaiset andiitit eivät olleet arjalaisia, he olivat esiarjalaisia. He eivät olleet valkoisia, he olivat valkoisten edeltäjiä. He eivät olleet länsimainen eivätkä itämainen kansanheimo. Mutta nimenomaan andiittien rotuperimä antaa niin kutsuttujen valkoisten rotujen monikieliselle sekoitukselle sen yleispiirteisen homogeenisuuden, jota on kutsuttu kaukasidiseksi piirteeksi.

Violetin rodun puhdasverisemmät sukuhaarat olivat säilyttäneet Aatamin rauhantavoitteisen perinteen. Ja se selittää, miksi rodun varhaisemmat muuttoliikkeet olivat olleet luonteeltaan paremminkin rauhanomaisia vaelluksia. Mutta kun adamiitit yhdistyivät nodiittisukuihin, jotka tuohon aikaan jo olivat sotaisia rotu, heidän andiittijälkeläisistään tuli – oman aikakautensa pituiseksi jaksoksi – Urantialla koskaan eläneistä militaristeista

kaikkein taitavimpia ja ovelimpia. Mesopotamialaisten muuttoliikkeet kävivät siitä lähtien luonteeltaan yhä sotilaallisemmiksi ja yhä enemmän varsinaisten valloitusten kaltaisiksi.

Nämä andiitit olivat seikkailunhaluisia, heillä oli vaeltamisen taipumusta. Kun he saivat joko sangik- tai andoniittisen rotuaineksen lisäystä, se oli omiaan vakiinnuttamaan heitä. Mutta vaikka näin olikin, eivät heidän myöhemmät jälkeläisensä kuitenkaan koskaan pysähtyneet, ennen kuin he olivat purjehtineet maapallon ympäri ja löytäneet viimeisenkin kaukaisen mantereen. [78:4.1, 3–6]

Tämä Aatamin jälkeisen varhaiskauden eurooppalainen sivilisaatio oli sinisten ihmisten elinvoiman ja taiteen sekä adamiittien luovan mielikuvituksen ainutlaatuinen sekoittuma. Siniset ihmiset olivat erittäin elinvoimainen rotu, mutta he madalsivat huomattavasti adamiittien kulttuurista ja hengellistä tasoa. Jälkimmäisten oli hyvin vaikea juurruttaa uskontoaan Cro-Magnonin ihmisten mieleen, sillä niin monilla heistä oli taipumus pettää ja vietellä neitsyitä. Kymmenentuhannen vuoden ajan Euroopan uskonto oli Intian ja Egyptin kehitystuloksiin verrattuna huonolla tolalla.

Siniset ihmiset olivat kaikissa toi-

missaan täydellisen rebellisiä, ja heiltä puuttui sekoittuneiden adamiittien sukupuoliset pabeet kokonaan. He kunnioittivat neitsyyttä ja harrastivat moniavioisuutta vain, milloin sodan seurauksena vallitsi pula miehistä. [80:3.3–4]

Kolmentuhannen vuoden ajan pohjoisandiittien sotilaallinen keskus oli Tanskassa. Tästä keskus-
pisteestä lähtivät toinen toistaan seuranneet valloitusaallot, jotka muuttuivat yhä vähemmän andiittisiksi ja yhä enemmän valkoisiksi, sitä mukaa kun mesopotamialaiset valloittajat vuosisatojen vi-
riessä lopullisesti sekoittuivat valloittamiinsa kansoihin.

Ratkaisevat taistelut valkoisen ihmisen ja sinisen ihmisen välillä käytiin Sommen jokilaaksossa. Siellä sinisen rodun parhaimmisto teki katkeraa vastarintaa kohti etelää levittäytyville andiiteille, ja yli viisisataa vuotta nämä Cro-Magnonin ihmiset puolustivat menestyksellisesti alueitaan, ennen kuin antoivat periksi valkoisten maahantunkeutujien paremmalle sotataidolle. Pohjoisesta tulleiden voitokkaiden sotajoukkojen komentajana Sommen ratkaisevassa taistelussa toimineesta Thorista tuli Pohjolan valkoisten heimojen sankari, ja jotkin näistä heimoista kunnioittivat häntä myöhemmin jumalana.

Nämä erot Euroopan pohjoisten ja eteläisten kansojen välillä ovat, kuten tunnettua, edelleen jossain määrin nähtävissä.

*Milloin andiittivanhimpain heimon neuvosto oli arvioinut alemmantasoisen sotavangin kelvottomaksi, hänet luovutettiin mutkikkain seremonioin shamaanipappien haltuun. Nämä taluttivat hänet joen rannalle, jossa he toimittivat ”autuaille metsästysmaille” menevän vihkimysmenot – kuolemaan päättyvän veteen upottamisen. Euroopan valkoiset valloittajat hävittivät tällä tavoin kaikki kohtaan-
mansa kansanheimot, joita he eivät nopeasti saaneet sulautetuiksi omiin riveihinsä, ja näin sininen ihmisku tuli tiensä päähän – ja se tapah-
tui nopeasti.*

Kehittyvät valkoiset rodut olivat vuoteen 5000 eKr. mennessä jo saavuttaneet valta-aseman koko Pohjois-Euroopan alueella Pohjois-Saksa, Pohjois-Ranska ja Brittein saaret mukaan luettuina. Keski-Eurooppaa hallitsivat jonkin aikaa siniset ihmiset ja pyöreäkalloiset andoniitit. Jälkimmäiset asuttivat pääasiassa Tonavanlaaksoa, eivätkä andiitit koskaan tunkeneet heitä täysin syrjään. [80:5.6, 8]

Noin vuonna 2500 eKr. sumerilaiset kokivat ankaria vastoinkäymisiä pohjoisesta tulleiden suittien ja

*guittien käsissä. Tulvaveden kasaa-
mille kukkuloille rakennettu sume-
rilaisten pääkaupunki Lagash kukis-
tui. Uruk piti puoliaan kolmekym-
mentä vuotta Akkadin kukistumi-
sen jälkeen. Hammurabin hallitus-
kauden alkuun mennessä sumerit
olivat jo sulautuneet pohjoisten see-
miläisten riveihin, ja Mesopotamian
andiitit hävisivät historian lehdiltä.
[78:8.10]*

Pohdintaa suomalaisten kannalta

Vuoteen 5000 eKr. maanviljelys oli arkeologisten löytöjen perusteella saanut vankan jalansijan Euroopassa. Kielitieteilijät katsovat, että sen mukaan olivat myös nykyisten indoeurooppalaisten kielten esimuodot valloittaneet Euroopan. Mielenkiintoista on kuitenkin todeta, että suomensukuiset kielet säilyivät, vaikka ilmeisesti muuten tapahtui paljon kielenvaihtoa valloittajakansojen esi-indoeurooppalaiseen kieleen. Voisivatkohan suomensukuiset kielet ulottaa juurensa aina siihen amadoniittien ja andonittien alkukieleen, joka alkoi Andonilla ja Fontalla ja joka oli käytössä Eedenin puutarhassa? Voidaan myös pohtia miten esi-indoeurooppalainen kieli sai alkunsa. Olisivatko Aatami ja Eeva ottaneet oman kielensä taas

käyttöön toisessa Eedenissä?

Oman mielenkiintonsa on myös sillä, että suomalaisten geenit eivät juurikaan poikkea eurooppalaisten keskimääräisestä genomista, vaikka suomen kieli poikkeaa rakenteeltaan paljon indoeurooppalaisista kielistä. Myös geenivariaatiot Suomen sisällä ovat suuret. Hiljattain on julkisuudessa näkynyt tutkimustietoa siitä, että esimerkiksi geneettiset erot länsisuomalaisten ja kainuulaisten välillä ovat suuremmat kuin länsisuomalaisten ja hollantilaisten välillä. DNA-tutkimukset osoittavat myös, että suomalaiset ovat äitilinjoiltaan läntistä, eurooppalaista alkuperää, mutta isälinjoissa nähdään sekä läntistä että itäistä vaikutusta.

Urantia-kirjan kosmologiaa Osa 1

Paikallisjärjestelmä

PERTTI LEINONEN
ESITELMÄ 23.3.2013

Johdanto

Tämä esitys käsittelee sitä osaa universumista, jossa elämme ja jonka läpi ensin kuljemme matkassamme kohti Universaalisen Isän asuinsijaa.

Raamatussa on jo maininta taivaasta ja taivaiden taivaista, joista apostolit Paavali ja Johannes saivat nähdä välähdyksiä näkyjen avauduttua heille ja jotka on merkitty muistiin Paavalin Toisessa korinttolaiskirjeessä luvuissa 1–4 ja Johanneksen ilmestyksessä luvusta 4 eteenpäin. Myös Jeesus puhui opetuslapsilleen ja apostoleille ”Isän kodista, jossa on monta asuinsijaa” ja ”lampaista, jotka eivät ole tästä laumasta”. Nämä on tulkittu kuvauksiksi todellisesta taivaasta ja muista asutuista planeetoista.

Näistä samoista näkymistä *Urantia-kirja* jatkaa ja antaa ilmoituksessaan laajan kuvauksen siitä taivaasta, joka meitä odottaa ylönousemuksen jälkeisessä olemassaolon tilassa. Tässä esityksessä keskityn kuvaamaan sitä paikkaa ja niitä ensimmäisiä vaiheita tuonpuoleisessa, jos päätämme noudattaa Universaalisen Isän tahtoa ja nousta ikui-

suusuralle ja saavuttaa pitkälle edistyneen hengellisen statuksen sekä löytää Paratiisin. Tällä ylönousemustoiminnalla on tietty sijainti universumissa suhteessa fyysisiin taivaankappaleisiin; tästä seuraavassa lyhyt kuvaus, joka siis perustuu *Urantia-kirjan* antamiin tietoihin.

Paikkamme universumissa

Lähdettäessä kuvaamaan omaa paikallisjärjestelmäämme Sataniaa olisi hyvä ensin hahmottaa, missä se sijaitsee suhteessa muuhun asuttuun maailmankaikkeuteen. *Urantia-kirjan* mukaan tämä on mahdollista, koska maailmankaikkeus on konstruoitu paikallaan pysyvän Keskussaaren eli Paratiisin ja muun aineellisen luomakunnan tiettyjen liikemallien mukaan. Tämä paikannus tulee havainnollisemmaksi kirjan antamien viitteiden perusteella.

Oma aurinkokuntamme Monmatia on osa paikallisjärjestelmää ja *Urantia-kirjan* mukaan se sijaitsee seitsemännen superuniversumin ulkokehällä, mahdollisimman kaukana asutun universumin keskuksesta. Katsoessamme tähtikirkkaana yönä

Linnunradan keskustan suuntaan ja jatkaessamme tätä linjaa suoraan eteenpäin, katseemme päätyisi Havonnan keskusuniversumiin ja sen keskellä olevalle Keskussaarelle eli maailmankaikkeuden astronomiseen keskiöön. Valitettavasti emme voi nähdä Linnunradan taakse, jossa keskusuniversumi sijaitsee. Ensinnäkin siksi, koska Linnunrata peittää sen ja toiseksi, koska keskusuniversumi on pimeiden taivaankappaleiden muodostaman kaksinkertaisen vyöhykkeen takana. Oman paikkamme ulkopuolella taas kiertävät jättiläismäiset ulkoavaruuden asuttamattomat tähtijärjestelmät neljänä suunnattomana eri suuntiin kiertävinä renkaina. Näistä neljäs ja suurin ulkoavaruustaso muodostaa tunnetun kokonaisuniversumin ulkoreunan.

Paikallisjärjestelmämme käsittää noin yhden miljardisosan (1/1 000 000 000) oman superuniversumimme Orvontonin (yksi seitsemästä superuniversumista) asutuista planeetoista eli valmiina noin 1 000 asuttua planeettaa. Paikallisjärjestelmämme Satania sisältää nyt 619 fyysistä asuttua planeettaa ja on täten vielä keskeneräinen ja kehittyvässä vaiheessa oleva tähtijärjestelmä. Urantian järjestysnumero tässä sarjassa on 606, eli olemme melko nuori asuttu planeetta. Itse paikallisjärjestelmämme muodostuu yli 7 000 astronomisesta ryhmästä, joihin sisältyy aurinkoja yli 2 000 kpl (41:2.2, 41:3.1).

Paikallisjärjestelmä Satanian astronomisen keskuksen muodostaa

”avaruuden pimeä saareke”, joka saattaa olla mahdollisesti musta aukko. Tämän ympärille on rakennettu keinotekoiset eli arkkitehtoniset fyysisen ja morontia-aineen yhdistelmästä tehdyt satelliitit ja päämajamaailma Jerusem.

Termi morontia tarkoittaa fyysisen ja hengellisen alueen välissä olevaa todellisuuden aluetta. Morontia-alkuaineita on tasan sata, kuten myös fyysisen tason pysyviä alkuaineita.

Näitten keinotekoisien päämajasfäärien (Jerusem, Edentia, Salvington) rakentamisen aloitus ajoittuu noin 400 miljardin vuoden taakse, kun paikallisuniversumin Luoja-Poikamme Kristus Mikael yhdessä kumppaninsa Äiti-Hengen kanssa valitsi tietyn osan Orvontonin superuniversumia luojatoimintojensa kohteeksi. Oma paikallisjärjestelmämme muodostaa yhden kymmenestuhannesosan (1/10 000) tästä paikallisuniversumista Nebadonista.

Satanian mansiomaailmat ovat se paikka, jonne siirrymme kuoleman jälkeen ja jonka finaliittimaailman satelliitilla numero 1 ylösnousemus tapahtuu.

Satanian päämajamaailma Jerusem ja ympäröivät satelliitit

Keskusmaailman muodostaa Jerusem ja sitä kiertävät seitsemän siirtymämaailmaa. Jokaista siirtymämaailmaa kiertää seitsemän pienempää satelliittia, jotka vastaavat kool-

taan Urantiaa. Siirtymämaailmat ovat noin kymmenen kertaa suurempia – ja itse Jerusem lähes sata kertaa suurempi kuin Urantia. Kuten edellä mainittiin, kaikki ovat keinotekoisia eli arkkitehtonisia maailmoja. Kaikki nämä maailmat ovat olemassaolon aineellisella ja morontiaalisella tasolla, eli emme pystyisi havaitsemaan niiden morontiaalista puolta nykyisellä näkökyvyllämme. Kuoleman jälkeen ylösnousemuksessa saamme morontiakehon, joka on yhteensopiva näihin maailmoihin.

Numero 1. Finaliittimaailma ja Mansiomaailmat

Tämä on finaliittien eli entisten ihmisten, jotka ovat kokeneet nousuran Paratiisiin ja saaneet sen päätökseen. Se on heidän päämajasfäärensä Satanian paikallisjärjestelmässä. Päätettyämme palveluksemme Urantialla siirrymme tämän finaliittimaailman satelliitille numero 1, jossa meidät herätetään morontia-tietoisuuteen sen kuolleistaheräämissaleissa. Nämä ovat valtavia rakennelmia, jossa kohtaavat kaikki järjestelmän 619 planeetan ylösnousemuskuolevaiset. Itse persoonallisuuden uudelleenrakentamisessa ovat mukana Elämänkantajat, ylösnousemuksen arkkitehdit, kohtalonsuojelijaserafit sekä Ajatuksen-suuntaajat.

Kuolevaismielen jäljennöskappaleet ja luodun olennon aktiiviset muisti-

kuvat – sellaisina kuin ne ovat aineellisilta tasoilta hengellisille tasoille siirrettyinä – ovat kohteestaan erkaantuneiden Ajatuksensuuntaajien yksilökohtaista omaisuutta; nämä mielen, muistin ja luodun olennon persoonallisuuden henkistyneet osatekijät ovat iäti osa näitä Suuntaajia. Luodun mielimatriisi ja identiteetin passiiviset potentiaalit ovat mukana kohtalonsuojelijaserafien huostaan uskotussa morontiasielussa. Ja serafeille uskotun morontiasielun sekä Suuntaajan huostaan uskotun henkimielen jälleenyhdistäminen nimenomaan kokoaa taas yhteen luodun olennon persoonallisuuden, ja siitä muodostuu nukkuvan eloonjääneen kuolleistaherääminen. [47:3.3]

Luultavasti ensimmäistä kertaa on annettu ihmiskunnalle yhtenäisenä ilmoituksena kuvaus, miten kuolemassa erkaantuneet ihmispersonallisuuden osatekijät kootaan uudestaan yhteen.

Uuden Elämän Temppelistä lähtee seitsemän säteittäistä siipirakennusta, kuolevaisrotujen kuolleistaheräämissalit. Kukin näistä rakennelmista on omistettu ajallisuuden seitsemästä rodusta aina yhden rodun edustajien kokoonpanemiseen. Kussakin seitsemässä siipirakennuksessa on satatuhatta henkilökohtaista kuolleistaheräämiskamaria, ja jokainen siipirakennus päättyy omaan ympyränmuotoiseen luokittaiseen kokoonpanosaliinsa. Nämä salit toimivat jopa miljoonan yksilön heräämiskamareina. Näiden salien ympärillä ovat nor-

maalien Aatamin jälkeistä aikaa elävien maailmojen sekoittuneiden rotujen persoonallisuudenkokoamiskamarit. Siitä riippumatta, mitä menetelmää ajallisuuden yksittäisissä maailmoissa on erityisten tai tuomiokausittaisten kuolleistaherättämisten yhteydessä käytetty, aktuaalisen ja kokonaisen persoonallisuuden reaalin ja tietoinen uudelleen kokoaminen tapahtuu mansonian numero yksi ylösnousemussaleissa. Kautta ikuisuuden mieleenne palautuvat syvälliset muistikuvat siitä, kun ensi kerran koitte tämän ylösnousemuksen aamun. [47:3.5]

Kaikki Suuntaajan asuttamat kuolavaiset, jotka ovat tehneet valinnan ikuisuusuran puolesta ja tahtovat noudattaa Universaalisen Isän tahtoa, personoidaan morontiaolenoiksi. Heidät viedään Melkisedekin sektorille, jossa osoitetaan asunnot uusille tulokkaille ja annetaan kymmenen päivän henkilökohtainen vapaa-aika. Tänä aikana he saavat tutkia ympäristöä ja selvittää rakkaitensa tietoja rekisteristä, heidän jotka ovat mahdollisesti saapuneet aikaisemmin, ja saamme mahdollisuuden kohdata heidät uudestaan. Tutustumisjakson jälkeen aloitamme nousu-uraan kuuluvan koulutusohjelman. Tässä ensimmäisessä mansiomaailmassa saatava kokemus liittyy lähes kokonaan luonteenviikojen ja kuolevaiskokemuksen puutteiden korjaamiseen. Jatkamme juuri siitä, mihin jäimme lähtiessämme synnyinplaneetaltamme (47:3.6–8)

Synnymme aikuisiksi, mutta emme jälkeläisiä tuottaviksi olennoiksi.

Lastenkoehoitola

Jerusemin siirtymämaailma numero 1 eli finaliittimaailma ylläpitää lastenkoehoitolaan niitä pienokaisia varten, jotka kuolivat ennen kuin heille ehti kehittyä universumin rekistereihin merkittävä yksilöllisyys. Myös kaikki ne lapset, joilla oli Ajatuksen-suuntaaja, mutta jotka eivät tehneet Paratiisiin johtavaan elämänvaiheeseen liittyvää päätöstä synnyinplaneetallaan, personoidaan täällä finaliittimaailmassa. He varttuvat täällä Aineellisten Poikien ja heidän kumppaniensa perheissä, kuten myös pienokaiset, jotka tulivat ilman Suuntaajaa. Mikäli he tekevät lopullisen valinnan nousu-uran puolesta, heidät siirretään 16 ikävuoden jälkeen ensimmäiseen mansiomaailmaan ja liitetään Paratiisinnousijoiden joukkoon. Mikäli he eivät tee valintaa ylösnousemuselämän hyväksi tai päättävät hylätä sen, niin luonnollinen kuolema päättää heidän koeaikaisen elämänvaiheensa. Tällaisesta toisesta kuolemasta ei ole enää kuolleistaheräämistä. Mutta jos he valitsevat Paratiisin tien, heidät valmistetaan välittömästi siirtoa varten, ja useat heistä liitetään yhteen vanhempiansa kanssa aloittamaan kulkuaan täydellisyyteen johtavaa polkua pitkin Havonan keskusuniversumiin.

Ensimmäinen mansiomaailma

Oleskelu ensimmäisellä morontia-sfäärillä käsittää ylösnousevien kanalta pääasiassa luonteeseen liittyvien puutteiden korjaamisen vähintään sille tasolle, mikä vastaa normaaliplaneetan Aatamin jälkeisen tuomiokauden kehityksellistä tilannetta. Mikäli matkajan kehityksen taso Urantialta tai joltain muulta järjestelmän planeetalta lähdettyä on korkeampi, hänet vaivutetaan kymmenen päivän jälkeen siirtymäuneen ja siirretään maailmaan numero kaksi.

Kohtaamme ensimmäisessä maailmassa useita erilaisia olentoja. Merkittävää osaa näyttelevät morontia-seuralaiset, jotka ovat paikallisuniversumin Äiti-Hengen jälkeläisiä. Heidä on useita miljoonia, ja heidän tehtävänä on täällä ajan pyhiinvaeltajien opastaminen tuhannen hengen ryhmissä. Joudumme tekemisiin myös kielenkääntäjien, rakennustenhoitajien ja tutustumisretkien johtajien kanssa. Paikallisjärjestelmän Satanian kieliopinnot alkavat täällä. Morontiaoppaat ovat mukana, kun järjestetään tutustumismatkoja järjestelmäpääkaupungin Jerusemin rekisteröintisektoriin, missä voimme tavata kaltaisiamme nousijoita kaikista seitsemästä mansiomaailmasta. Kaikista seitsemästä sfääristä sallitaan vierailut pääkaupunkiin. Meillä on mahdollisuus vierailla opiskelijastatuksella myös aineellisilla planeetoilla, jotka ovat jääneet taaksemme.

Saat yltä kyllin tilaisuuksia vierailla missä hyvänsä sellaisessa maailmassa, jonka olet kokemuksen kautta saavuttanut. Opiskelijavieraat saavat käydä kaikilla asutuilla planeetoilla, eristetyilläkin.

[48:3.10]

Asujaimistoon kuuluvat myös spornagiaolennot – ympäristön kaunistajat ja puutarhurit. He ovat vieraanvaraisia isäntiä kaikille olennoille, jotka he pystyvät tunnistamaan. Spornagiat ovat eläimiin laskettava olentoryhmä, ja heidän kuvataan olevan kuin älykkään koiran ja hevosen yhdistelmä. He reagoivat viiteen ensimmäiseen mielenauttaja-henkeen, eikä heissä asu näin ollen Ajatuksensuuntaajia. He ovat oivallisia olentoja ja osaavat käyttää lukuisia mekaanisia laitteita ja alemmalla tasolla olevia eläimiä apunaan omassa työssään. He ovat myös ainoita olentoja paikallisuniversumissa, jotka voivat uudelleen ruumiillistua. Heidän ikänsä voi olla 40–50 000 standardivuotta, joka vastaa noin 32–40 000 Urantian vuotta.

Toinen mansiomaailma

Siirto mansiomaailmaan numero kaksi on edessä, kun olemme siihen valmiita ensimmäisessä mansoniassa suoritettujen korjaustoimenpiteiden jälkeen tai jos olemme jo ylösnousemuksessa riittävän edistyneitä synnyinplaneetalla vietetyn elämän johdosta. Siirto tapahtuu serafikul-

jetuksena siirtymäuneen vaivutettuna. Heräämme toisessa mansoniassa samoin kuin ensimmäisessäkin uuden morontiakehon kanssa. Ajatussuuntaaja seuraa näissä siirtymissä mukana, ja persoonallisuus säilyy koskemattomana. Suuntaaja tekee kaikesta kokemastamme vastinkappaleen, mikä mentaalisisä elämässämme on säilyttämisen arvoista, ja se säilyy henkilökohtaisen muistin osana kautta koko ylösnousemusuran.

Kuolevaiset jotka ovat Henkeen fuusioituneita, pitävät yhdessä Suuntaajaan fuusioituneiden kanssa hallussaan näitä mansiomaailmoja. Vaikka luokat ovat erilaisia, toiminta on ystävällistä ja veljellistä. Tässä maailmassa meidät tutustutetaan syvällisemmin mansonian elollisuuteen. Työryhmät ja sosiaaliset organisaatiot alkavat toimia. Muodostamme uusia yhteiskunnallisia toimintatapoja sekä hallinnollisia järjestelyjä.

Morontiakeho tarvitsee ruokaa, juomaa ja lepoa. Mitään jätettä ei kuitenkaan synny, koska käytettävä keho pystyy käyttämään kaiken morontiaenergian ja veden täysin hyväkseen.

Biologiset puutteellisuudet korjattiin enimmältään ensimmäisessä mansiomaailmassa. Siellä sukupuolielämää, perhesuhteita ja vanhemman osassa toimimista koskevat planetaaristen kokemusten puutteet joko korjattiin tai siirrettiin oikaistaviksi tulevaisuudessa Aineellisten Poikien perheiden piirissä Jerusemissa. [47:4.7]

Mansonia numero kaksi tarjoaa puitteet älyllisten ristiriitaisuuksien ja mentaalisten epäharmonioiden poistamiseen. Myös morontiafilosofian, motan, johon tutustuttiin jo edellisessä maailmassa, opiskelua syvennetään. Täällä oleskelevilla on nyt lupa vierailta siirtymämaailmassa numero kaksi, Satanian morontiaavalojien päämajassa.

Kolmas mansiomaailma

Nousu kolmannelle satelliitille tuo taas uudet haasteet morontiaopilaalle. Tämä maailma on Mansiomaailmojen Opettajien päämaja. Heitä on kaikilla seitsemällä mansiosfäärillä, mutta täällä on heidän keskuspaikkansa.

Nämä edistyneet ja kunnialla kruunatut kerubit palvelevat morontiaopettajina koko matkan mansiomaailmoista aina paikallisuniversumissa suoritettavan ylösnouseksellisten koulutuksen viimeiselle sfäärille saakka. He ovat viimeisiä, jotka hellästi toivottavat sinut Herran haltuun, kun lähestyy jäähyväisten hetki, jolloin hyvästelet – ainakin muutamiksi aikakausiksi – synnyinuniversumisi, kun sinut serafoidaan siirrettäväksi superuniversumin piensektorin vastaanotomaailmoihin. [47:5.1]

Täällä oleskelevat nousijat voivat nyt vierailta kolmannessa siirtymämaailmassa, joka on enkeliyhteisöjen päämaja.

Täällä toiminta kohdistuu nyt uusien positiivisten ominaisuuksien

hankkimiseen, toisin kuin kahdessa aikaisemmassa, joissa pääpaino oli negatiivisten luonteenpiirteiden poistamisessa. Koulutuksen päätarkoituksena on morontiamotan ja kuolevaisen logiikan yhteensovittaminen. Saamme nyt käytännöllisen ja selkeän käsityksen aidosta metafysiikasta. Tämä johtaa kosmisten merkitysten ja maailmankaikkeuden riippuvaisuussuhteiden älylliseen käsittämiseen.

Neljäs mansiomaailma

Saapuminen neljänteen mansoniaan avaa taas uusia näkymiä oppilaille. Löydämme yhä paremmin paikamme morontiaelämän ryhmätyössä. Täällä saamme varsinaisesti ensimmäisen kosketuksen morontialuotujen aidon sosiaalisen elämän vaatimukseen ja iloihin. Kaikkinaisen itsetehostus ja toisten voittaminen väistyy keskinäisen arvannon ja ymmärtäväisen myötätunnon korvatessa ne. Kyky epäitsekäiseen rakkauteen ja kasvava tietoisuus yhteisestä paratiisipäämäärästä tulee yhä selkeämmin tietoisuuteen.

Kaikki taivasmatkalaiset alkavat tiedostaa itsensä Jumalaa tunteviksi, Jumalaa ilmoittaviksi, Jumalaa etsiviksi ja Jumalan löytäviksi olennoiksi. [47:6.3]

Täältä voimme vieraila neljännessä siirtymämaailmassa, jossa ovat ylienkeleiden, mm. Loistavien Ilta-
tähtien, päämaja ja koulut. Käynnit

pääkaupunki Jerusemin uusilla sektoreilla tulevat mahdollisiksi. Nousu mansiosatelliiteilla ylöspäin avaa aina lisää vierailukohteita siirtymämaailmoissa ja Jerusemissa.

Viides mansiomaailma

Kun heräämme viidennellä satelliitilla, olemme edistyneet jo huomattavan pitkälle morontiaolemassaolon tuntemuksessa. Olosuhteet vastaavat normaalin evolutionaarisen planeetan valon ja elämän ajan varhaiskulttuuria. Opimme ymmärtämään ja arvostamaan tällaisista maailmoista saapuvien asukkaiden kohtaamista ja ymmärrämme miksi heidät on vapautettu kulkemaan alempien ja joskus jopa näiden kaikkien morontiaomaailmojen läpi.

Kieliopinnot ovat tärkeällä sijalla. Opimme paikallisuniversumin Nebadonin kielen jo ennen kuin lähdimme neljänneltä satelliitilta. Täällä ovat edessä superuniversumikielen, Uversan kielen, opintojen työstäminen ja sen täydellistäminen. Jerusemin kansalaiseksi tultuamme hallitsemme molemmat.

Kaikki ylösnousemuskuolevaiset ovat järjestelmän päämajasta Havonaan saakka kaksikielisiä. Ja sen jälkeen on tarpeen vain laajentaa superuniversumikielen sanavarastoa, ja vielä toinen sanavaraston laajennus on tarpeen Paratiisissa-asumista varten. [47:7.2]

Lupa vieraila viidennessä siirtymämaailmassa mahdollistaa lähem-

män tutustumisen jumalallisten Poikien luokan edustajiin, kuten Hallinnollisiin Poikiin ja Kolminaisuuden Opettaja-Poikiin. Täällä alamme todella ymmärtää, mitä on kosminen tietoisuus ja mitä on olla universumimielinen. Alamme aavistella jonkin suurenmoisen ja jumalallisen kohtalon odottavan kaikkia pyhiinvaeltajia, jotka vievät loppuun Paratiisinsu-uransa.

Kuudes mansiomaailma

Kun jo edistynyt morontialuotu astuu tähän maailmaan, hän saattaa olla jo hyvin lähellä lopullista jumalallista suuntaajafuusiota. Suurin osa nousijoista saavuttaa täällä ihmismielen ja Isä-kipinän keskinäisen yhteneväisyyden, joka johtaa lopulta tähän lopulliseen liittoon varmistaen kandidaatin ikuisuusuran.

Merkinä kehittyvän kuolematon sielun yhdistymisestä ikuiseen ja jumalalliseen Suuntaajaan on se, että serafi lähettää kutsun kuolleista herätettyjä eloonjääneitä valvovalle ylienkeliille ja kolmantena päivänä tuomille menevistä vastaavalle arkkienkeliille, ja sitten – tämän eloonjääneen morontiakumppaneiden läsnä ollessa – nämä konfirmaation sanansaattajat puhuvat: ”Tämä on rakastettu poika, johon olen suuresti mielistynyt.” Tämä yksinkertainen juhlameno on merkki siitä, että ylösnousemuskuolevainen on astunut paratiisipalvelun iäiselle elämänuralle. [47:8.4]

Uusi morontiaolento esitellään to-

vereilleen ensimmäistä kertaa uudella nimellä, ja hänelle myönnetään 40 päivän hengellinen vapautus kaikista rutiinitoiminnoista. Seuraa itse-tutkiskelun aika, jolloin yksilö valitsee oman persoonallisuutensa kannalta tarjolla olevista vaihtoehdoista sopivimman reitin ja menetelmän toteuttaakseen nousunsa Havonaan ja Paratiisiin. Tässä maailmassa morontiaolento saavuttaa kehitystason, joka vastaa aineellisen maailman valon ja elämän alkuaikojen jälkeen saavutettavaa kehitysvaihetta.

Seitsemäs mansiomaailma

Lopulta koittaa mansiomaailmojen koulun viimeinen luokka. Herääminen seitsemännessä mansoniassa ja koulutus täällä saattaa loppuun kehitysvaiheen, jossa lähes aineellisesta kuolevaisesta on kehittynyt aito morontiaani. Loputkin ”pedon merkin” jäänteistä puhdistetaan meistä pois.

Lupa vierailulla Universaalisen Isän siirtymämaailmassa numero seitsemän ja siellä olevassa temppeleissä avaa uuden luvun vierailijan hengellisessä palvontakokemuksessa. Tätä tapaa noudatamme yhä lisääntyvässä laajuudessa nousu-uran loppuun asti.

Siirtyminen maailmasta toiseen on tapahtunut yksilöinä, mutta kun täältä lähdetään Jerusemiin, se tapahtuu ryhmänä. Meillä on myös mahdollista – tietyin rajoituksin – odottaa perässä tulevia maisen tai mansiomaailman työryhmän kumppaneitamme, jos sitä haluamme.

Seitsemännen mansonian henkilöstö kerääntyy lasimerelle katsomaan lähtöänne Jerusemiin sen asukkaan aseman saavuttaneina. Olette saattaneet käydä Jerusemissa satoja tai tuhansia kertoja, mutta se on tapahtunut aina vierailijan ominaisuudessa. Koskaan aikaisemmin ette ole lähteneet kohti järjestelmän pääkaupunkia seurassanne ryhmä tovereitanne, jotka olisivat ylönousemuskuolevaisina jättäneet ikuiset jäähyväiset koko mansoniaelämänvaiheelle. Pian tämän jälkeen teidät otetaan vastaan päämajamaailman vastaanottokentällä Jerusemin kansalaisina. [47:9.4]

Inhimilliseltä näkökannalta katsottuna seitsemän mansiomaailman läpikäyminen vastaa mielestäni kosmisen "ala-asteen" suoritusta. Ensimmäisen maailman ihmettely ja hämmästyks on vaihtunut taivasopiskelijan vakuuttuneisuuteen universaalisen koulutusjärjestelmän oikeudenmukaisuudesta, ystävällisyydestä ja rakkaudesta jokaista nousevaa persoonallisuutta kohtaan.

Jerusem – järjestelmän pääkaupunki ja sen kansalaisuus

Kun serafikuljetus saapuu Jerusemin lasimerelle, sen väestö on kokoontunut vastaanottamaan uudet kulkijat ja toivottamaan uudet asukkaat tervetulleeksi tähän loistavaan päämajamaailmaan. Kirja kertoo, että jopa spornagiaolennotkin

ovat mukana vastaanottokomiteassa juhlimassa morontiatulijoita. Tilaisuuden täytyy olla hyvin merkittävä, koska apostolit Johannes ja Paavali ovat saaneet nähdä välähdyksiä taivaallisista tapahtumista.

Ilmestyskirjan Johannes näki näyssään erään eteenpäin matkaavien kuolevaisten luokan saapumisen seitsemännestä mansiomaailmasta ensimmäiseen taivaaseensa, Jerusemin kirkkauteen. Hän kirjoitti: "Ja minä näin ikään kuin lasisen meren, tulella sekoitetun; ja niiden, jotka olivat saaneet voiton itsessään alkuaan olleesta pedosta ja sen kuvasta, joka itsepintaisesti pysyi heissä mansiomaailmojen läpi, ja lopulta sen viimeisestä merkistä ja jäljestä, heidän minä näin seisovan sillä lasisella merellä, ja heillä oli Jumalan harput ja he veisasivat laulun, joka kertoi, kuinka kuolevainen vapautui pelosta ja kuolemasta." (Kaikissa näissä maailmoissa on käytettävissä täydellinen avaruuden viestintäyhteys; ja teidän on mahdollista vastaanottaa näitä viestejä missä tahansa, kunhan kannatte mukanaan "Jumalan harppua"; kysymyksessä on morontialaite, joka korvaa kyvyttömyytenne virittää morontia-aistien kypsymätön mekanismi ilman apuneuvoja tapahtuvaan avaruusviestien vastaanottamiseen).

Myös Paavalilla oli näkemys täydellistyvien kuolevaisten muodostamasta ylönousemuskansalaisten yhteisöstä Jerusemissa, sillä hän kirjoitti: "Vaan te olette käyneet Siionin vuo-

ren tykö ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin, tykö ja lukemattomien enkelien tykö, Miikaelin suurenmoisen seurakunnan ja niiden oikeamielisten ihmisten henkien tykö, joita tehdään täydellisiksi.”

[47:10.2–3]

Kun saamme Jerusemin kansalaisuuden, myös morontiahahmomme saa pysyväisen luonteen koko paikallisuniversumielämää varten. Siirtokuljetukset uusiin maailmoihin eivät muuta hahmoamme, mutta muutoksia siihen aika ajoin silti tehdään. Morontiahahmo häviää vasta lähtiessämme Neadonista – paikallisuniversumin pääkaupungista – ensimmäisen asteen henkenä.

Kuvaus Jerusemista

Päämajamaailma on valtavan suuri, noin 100 kertaa Urantian kokoinen. Se on kooltaan lähes yhtä suuri kuin oma aurinkomme, mutta painovoima on silti hieman pienempi kuin Urantialla. Kyseessä on keinotekoinen eli arkkitehtoninen maailma. Kaikki nämä arkkitehtoniset päämajamaailmat luotiin ensimmäiseksi, kun Luoja-Poika ja Tytär-Henki aloittivat toimintansa tässä osassa superuniversumia n. 400 miljardia vuotta sitten Urantian ajanlaskun mukaan. Jerusemia kuvataan laajasti *Urantia-kirjan* luvussa 46. Kiinnostavaa on huomata miten kattava kuvaus annetaan mm. geologiasta, il-

mastosta, ajanlaskusta, mittayksiköistä ja monesta muusta meitä kiinnostavista asioista. Ohessa muutamia poimintoja:

Morontiamailmoissa on kehityksen kautta syntyneisiin maailmoihin kaksinkertainen määrä alkuaineita. Sadan fyysisen alkuaineen lisäksi täällä ja muissa vastaavissa maailmoissa on täsmälleen sata morontiaalkuainetta.

Fyysiset Päävalvojat ja Morontiavoiman Valvojat kykenevät sillä tavoin modifioimaan aineen perusyksiköiden kiertoliikkeitä ja samalla niin muuntamaan näitä energiayhdistymiä, että he luovat tämän uuden substanssin. [48:1.3]

Jerusemin pituusmitta on standardimaili, joka vastaa seitsemää Urantian mailia eli n. 11,2 km. Standardipainomitta ”gradant” vastaa kymmentä unssia eli 280 grammaa. Se on muodostettu täysin kehittyneestä ultimatonista (elektroni on 100 ultimatonia) kymmenjärjestelmän kautta. Päivän mitta on kolme vuorokautta vähennettynä 1 tunnilla 4 minuutilla ja 15 sekunnilla. Vuodessa on sata päivää, eli Jerusemin vuosi on hieman lyhyempi kuin meidän vuotemme.

Jerusemin energiaa valvotaan verrattoman huolellisesti, ja se kiertää sfääriä vyöhykekanavissa, joihin sitä syötetään suoraan avaruuden energivirtauksista ja joista Fyysiset Päävalvojat asiantuntevasti huolehtivat. Johdinkanavien näiden energioiden ku-

lulle luonnostaan tarjoama vastus tuottaa lämmön, joka tarvitaan, jotta Jerusemissa vallitsisi tasainen lämpötila. Täyden valaistuksen aikainen lämpötila pysyttelee noin 21 Celsiusasteessa, himmennöksen aikana se sen sijaan laskee vähän 10 asteen alapuolelle. [46:1.3]

Jerusemin ilmasto on tasainen ilman vuodenaikoja, sateita ja rajuilmoja. Valaistus vastaa aurinkomme valoa, mutta sisältää paljon vähemmän lämpöä. Voimanmuuntajat hoitavat valaistuksen 100 000 keskuksen avulla, tavalla, joka tekee sen erikoiseksi meidän kannaltamme. Energia suunnataan ilmakehän yläosiin, josta se siroaa tasaisesti alaspäin. Tällöin valo näyttää tulevan joka puolelta. Tästä johtuen se ei ole avaruuden valovoimainen kohde eikä näy kovinkaan kauas ulospäin. Päämajamaailma satelliitteineen on energian suhteen samalla tavalla järjestetty, eivätkä ne tarvitse auringon valoa eivätkä niitä häiritse fyysisten aurinkojen säteilövaihtelut ja eliniän lopussa tapahtuvat muutokset.

Jerusemin ilmakehä on kolmen kaasun yhdistelmä. Ilmakehä muistuttaa omaamme, johon on lisätty morontiaelollisuuden hengitykselle sopiva kaasu. Aineellisiin luokkiin kuuluville eläimille ja kasveille morontiaakaasu ei ole tarpeellinen, muttei se myöskään häiritse niitä.

Kuljetusjärjestelmä perustuu kiertoliikkeissä oleviin energiavirtoihin.

Aineelliset Pojat ja varhaisvaiheen morontiaolennot voivat käyttää joko mekaanisia laitteita tai kuljetuslintujen palvelua. Nopeudet vaihtelevat lintujen 160 kilometristä tunnissa muiden laitteiden 320–800 kilometriin tunnissa.

Jerusemissa ei ole orgaanista evoluutiota, joten sieltä puuttuvat eloonjäämisestä keskenään kamppailevat eliölajit. Fyysinen ja morontiaalinen elollisuus elävät rinnan ja sekoittuvat mitä hämmästyttävimmällä tavalla toisiinsa.

Planeetan avaruuskuljetusten lähtöpaikka on Serafivuori, joka on korkein maastokohta, sen korkeus on 4 600 metriä muuten tasaisella päämajasfäärillä. Paikkaa voisi luonnehtia avaruuslentokeskukseksi, sillä kaikki serafikuljetukset lähtevät sieltä. Liikenne on kuitenkin vilkkaampaa kuin Cape Kennedystä, koska serafialuksia lähtee joka kolmas sekunti valoisaan aikaan. Lähtönopeus on hämmästyttävä 280 km/s eli yli 1 miljoona km/h saavuttaen hyvin nopeasti matkanopeuden, joka voi olla 899 370 km/s (n. kolminkertainen valonnopeus). Kyse on ei-aineellisen olennon kulunopeudesta.

Jerusemissa toimivat universaaliset kaukoviesticlähetykset Paratiisi-Havonasta; ne tulevat Salvingtonin kautta. Lähetykset vastaanotetaan siten, että lasimeri toimii napakristallina eli heijastelähetyksen vastaanottimena. Paikallisuniversumin sisäisiä lähetyksiä varten on kolme

erillistä vastaanottimien ryhmää. Viestit välitetään valtavaan keskusamfiteatteriin, jossa kaikentyypiset olennot voivat seurata niitä. Amfiteatteri on niin suuri, että siihen mahtuu yli viisi miljardia aineellista ja morontiaolentoa sekä lukematon määrä henkiolentoja. Asukkaiden suurta huvia onkin seurata vapaa-aikanaan näitä jatkuvana virtana saapuvia uutisia, jotka kertovat universumin hyvinvoinnista ja sen tilasta.

Jerusemin asuin- ja hallintoalueet

Alueet on jaettu toiminnan luonteen mukaan näihin kahteen ryhmään ja ne edelleen neljään geometrisesti erilaisiin muodostelmiin:

1. *Ympyrät – ei-syntyperäisten asuinalueet.*
2. *Neliöt – järjestelmän toimeenpano- ja hallintoalueet.*
3. *Suorakulmiot – alemman syntyperäisen elollisuuden kohtaupaikat.*
4. *Kolmiot – paikallis- eli Jerusemin hallintoalueet. [46:4.2]*

Nämä kuviot ovat tunnusomaisia kaikille Nebadonin järjestelmäpääkaupungeille, joita on yhteensä 10 000 kpl. Muissa paikallisuniversumeissa nämä voivat olla täysin toisenlaisia. Mainitut pääalueet eivät kata kaikkea maankäyttöä, vaan alueiden ulkopuolella on paljon muutaakin, esim. Jumalan Aineellisten Poikien laajat ja kauniit tilat. Jerusemissa on myös suuri joukko olentojen luokkia, joita ei käsitellä ilmoituksessa. Maininnan saavat kuitenkin

olennot, jotka vastaavat Urantian keskiväliolentoja. Heitä kutsutaan spironga-olennoksi, ja he ovat omistautuneet hengelliseen hoivaamiseen aineellisen tason yläpuolisille olentoluokille.

He ovat ihmeteltävä ryhmä älykkäitä ja kauniita olentoja, jotka ovat korkeampien morontialuotujen ja kaikkien morontialuomusten kunnossapidon ja kaunistamisen hyväksi työskentelevien morontia-auttajien siirtymäpalvelijoita. [46:4.4]

Järjestelmäpääkaupungit ovat ainutlaatuisia, koska universumiolevaisuuden kaikki kolme vaihetta, aineellinen, morontiaalinen ja hengellinen esiintyvät niissä jokseenkin täydellisesti. Jerusem on kodikas paikka kaikille näille eri olentoryhmille.

Ympyrät

Ympyrät ovat universumin elollisuuden pääryhmille varattuja asuinalueita. Ne muodostuvat seitsemästä samankeskisestä kehästä siten, että ulompi kehä on aina korkeammalla kuin sisempi kehä. Jokaisella olentoryhmällä on oma seitsenkehäinen alueensa. Kaikkia näitä alueita ympäröi kauas ulottuva kävelymuuri, josta voi tarkkailla sisäpuolelle jäävien ympyräryhmien toimintoja ja elämää.

Ylösousemuskuolevaisilla on oma seitsenkehäinen ympyräalueensa, jonka numero on 5. Sen keskellä on 619 planeettamuistomerkin ryh-

mä. Näitä muistomerkkejä päivitetään sitä mukaa kun planeetat kehittyvät ja muuttuvat. Lisäksi näiden muistomerkkien sisäpuolella on alue, joka on varattu Edentian koulutus- ja kulttuurimaailmojen pienoismallille. ”Pienoismaailman” läpimitta on 65 km ja joka suhteessa alkuperäisen mukainen. Edentia ja sen opetusmaailmat ovat seuraava etappi lähtiessämme Jerusemista eteenpäin kohti konstellaation päämajaa.

Taivasmatkalaiset nauttivat palvelustaan täällä ja tekevät havaintoja muiden ryhmien toiminnoista. Työ on palvelua, opiskelu on edistymistä ja rentoutuminen on leikkiä. Yhteisiä toimintoja ovat sosiaalinen seurustelu, ryhmähuvitukset ja Jumalan palvonta.

Neliöt

Nämä alueet sisältävät toimeenpano- ja hallinto-osastot. Neliöiden kokonaismäärä on tuhat, ja ne jakautuvat kymmeneen erilaiseen hallinnonhaaraan. Ne kattavat kaiken sen tarpeellisen, minkä järjestelmän ylläpito ja kehittäminen edellyttävät alkaen fyysisistä ja aineellisista kokenustoimista aina suuruniversumin filosofiaan.

Suorakulmiot

Jerusemin tuhat suorakulmiota on omistettu spornagiaolentojen käyttöön, ja näiden keskellä sijaitsee heidän valtava ympyränmuotoinen

päämajansa. Tämän olentoryhmän edustajia tapasimme jo ensimmäisessä mansionmaailmassa. He työskentelevät maatalouden ja puutarhahoidon parissa täälläkin. Heidän määränsä on suunnaton, ja heidän ohjaajinaan toimivat keskiväliolennot, jotka tulevat evolutionaarisilta planeetoilta. Ympäristön kaunistus ja maatalouden harjoitus ovat heidän vahvuusalueitaan. He eivät ole evolutionäärisiä olentoja ja vanhelessaan heille voidaan valmistaa uusi keho.

Kun näiden ainutlaatuisten olentojen fyysinen ruumis käytön ja vanhuuden takia ajan myötä rappeutuu, niiden luojat valmistavat yhdessä Elämäkantajien kanssa uuden ruumiin, johon vanhat spornagiat asettuvat taas asumaan.

Spornagiaolennot ovat koko Nebadonin universumissa ainoat luodut olennot, jotka kokevat tämänlaatuisen tai ylipäätään minkäänlaatuisen uudelleenruumiillistumisen. Ne reagoivat vain viiteen ensimmäiseen mielenauttajahenkeen; ne eivät reagoi palvelonnan eivätkä viisauden henkeen. Mutta viisiauttajainen mieli vastaa jo tiettyä kokonaisuutta eli kuudetta todellisuustasoa, ja juuri tämä tekijä säilyy kokemuksellisenä identiteettinä. [47:7.4–5]

He ovat kauniita olentoja, jotka arvostavat suuresti heille osoitettua huomiota, ja jotkut arvelevat, että heillekin aukeaa jonakin tulevana universumiaikakautena mahdollisuus vapautua eläinolemassaolon tasolta älyn

kasvun ja hengellisyiden saavuttamisen mahdollistavalle kehitystasolle.

Kolmiot

Jerusemin puhtaasti paikallisia ja rutiiniasioita johdetaan sadasta kolmiosta käsin. Nämä yksiköt on ryhmitetty kymmenen ihmeteltävän rakennelman ympärille, jotka ovat Jerusemin paikallishallinnon tyyssija. Kolmiota ympäröi panoraamoiksi järjestetty esitys järjestelmäpäämajan historiasta. Tässä ympyränmuotoisessa kertomuksessa on nykyään yli kahden standardimailin pituinen poispyyhitty kohta. Tämä sektori palautetaan ennalleen, sen jälkeen kun Satania otetaan takaisin konstellaation perheeseen. Mikaelin antamin säädöksiin on luotu kaikki edellytykset tälle tapahtumalle, mutta Päivien Muinaisten oikeusistuin ei ole vielä saanut Luciferin kapinaan liittyvien asioiden oikeuskäsittelyä päätökseen. Satania ei voi päästä takaisin Norlatiadekin täyteen jäsenyyteen niin kauan kuin siellä esiintyy arkkikapinallisia, korkeita luotuja olentoja, jotka ovat sortuneet valosta pimeyteen. [47:8.1]

Kapinan vaikutus näkyy edelleen siinä, että Satanian päämajasfääri Jerusem ei voi olla suorassa yhteydessä muiden sisarjärjestelmien (Sandmatia, Assuntia, Porogia, Sortoria, Rantulia ja Glantonia) kanssa. Yhteydet kulkevat nyt konstellaation keskuksen Edentian ja paikallisuniversumin pääkaupungin Salvingtonin kautta Uversaan. Vastakapinan lopullisen oikeuskäsittelyn

jälkeen, jonka Päivien Muinaiset suorittavat, karanteeni voidaan purkaa ja Satanian järjestelmä liittyy jälleen täysivaltaisena jäsenenä Norlatiatekin konstellaatioon. Urantian yhteydet Jerusemiin saatetaan silti palauttaa jo aikaisemminkin.

Mitä opimme tästä?

Mansiomaailmoista katsottuna aineellisen tason kuolema on portti, jonka läpi kuljettuaan ylösnousemuskuolevainen pääsee sisään tähän morontiakehitykseen. Ihmispersoonallisuuden ja sielun yhdistyminen Ajatuksensuuntaajan kanssa mansiomaailmassa aloittaa nousun, ja lopullinen fuusio takaa kuolemattomuuden. Meidän seuraava askelemme täältä lähtiessä on ylöspäin ja sisäänpäin kehityksen portailla.

Maan päältä lähtiessämme Suuntaaja vie hengellisen kaksoiskapalleen sisältämät merkitykset ja arvot mielestämme Korkeimpaan Olentoon, jossa ne ovat käytettävissä elävänä potentiaalina Universaalisen Isän tahdon mukaisessa luomistyössä (117:3.12 ja 117:4.8). Tällöin ne voivat olla osa uutta kuolevaispersoonaa, joka aloittaa nousun aineellisesta maailmasta.

Näiden käsitysten oivaltaminen voi muuttaa olennaisesti suhtautumistamme tähän niin paljon ihmistä askarruttavaan kysymykseen. Saataahan käydä jopa niin, että siirtymisajankohtaa ei enää haluta keino-tekoisesti pitkittää, vaan lähdetään

mielellään ajan tullessa täyteen. Monelle vanhukselle elämän viimeiset vuodet voivat olla koetteleva kokemus, jos loppuaika vietetään hoivattavana pakettina terveyskeskuksen vuodeosastolla. Uskon kautta tullut vakuuttuneisuus elämän jatkumisesta voi poistaa lopullisesta häviämisestä johtuvan pelon, vaikkei se muuta sitä tosiasiaa, että eroaminen läheisistä saattaa olla raskasta, varsinkin, jos se tapahtuu onnettomuuden tai äkillisen sairauden seurauksena.

Tietoisuus uudesta alusta ja uuden terveen morontiakehon saamisesta maailmassa, jossa ympäristö

on puhdas ja sosiaalinen elämä rikkasta ja jossa saamme jälleen kohdata läheisiä rakkaitamme sekä toteuttaa omaa sielunsuunnitelmaamme Universaalisen Isän oppaan AjatukSENSUUNTAAJAN johdolla, luo lähes utopistisen tulevaisuudennäkymän silmiemme eteen.

Viittaukset: *Urantia-kirja*, erityisesti luvut 14, 41, 46, 47, 48 ja 117; *Raamattu*, Paavalin Toisen korinttolaiskirjeen luvut 1–4 ja Johanneksen ilmestys luvusta 4 eteenpäin.

Katso myös piirustuksia seuran kotisivulta: <http://www.urantia.fi>

Suomen Urantia-seura ry

U-säätiö | Home | Urantia-kirja | **Lehdet** | Tapahtumat | Opiskelu | Usein kysyttyä | Kesk.palsta | Yhteystiedot

Julkaisut

- Heijaste-lehti
- UAI Journal
- Tidings
- Ladattavia muita julkaisuja**

Muita julkaisuja:

- **Suomen Urantia-seuran esite**
Seura on tehnyt lyhyen tiivistelmän omasta toiminnastaan, mahdutettuna vain yhdelle A4:lle
[Tiedosto PDF](#) (1 sivu)
- **Urantia-kirjan vierasperäisiä ja uudissanoja**
2003 seitsemäs, korjattu painos (Seppo Kanerva)
[Tiedosto PDF](#) (38 sivua)
- **Vierasperäisten sanojen ääntämisopas (The UB, englanti)**
2004, toinen painos (Seppo Kanerva)
[Tiedosto PDF](#) (8 sivua)
- **Ihmisen elämänura universumissa** (Martti Vanninen)
[Tiedosto PDF](#) (1 sivu) -> **Olomuodon muutokset:** Aineesta morontian kautta hengeksi
[Tiedosto PDF](#) (3 sivua) -> **Arkkitehtoriset sfäärit:** Paikallisjärjestelmä, Konstellaatio ja Paikallisuusivesumi

Sattuma ja mielikuvitus – universumin perusta?

Ihmissä ajattelussa liitämme usein ihmisen kasvot ja koko hänen fyysisen olemuksensa ihmisen persoonaan. Tämä sama väärinkäsitys on siirtynyt myös filosofian molempiin äärisuuntiin. Materialismi uskoo ihmisen persoonallisuuden häviävän kun hänen aineellinen ruumiinsa häviää. Panteismi taas uskoo, että Jumala ei voi olla persoona, koska hänellä ei ole ruumista.

Todellisuudessa persoonallisuus on puhdas henkinen ominaisuus, joka ei välttämättä tarvitse aineellista ruumista. Oma persoonallisuutemme periytyy luojaltamme. Persoonallisuuden ja aineellisen ruumiin erillisyys on helppo havaita, vaikka silloin, kun luokkakokouksessa tapaa vanhan, tuntemattomalta näyttävän koulutoverin viidenkymmenen vuoden takaa.

Materialistisen maailman havainnointi perustuu aisteihin. Tuntoaistin avulla voimme helposti todeta, onko saunan kiuas kuuma vai kylmä, ja näköaistin avulla voimme havaita, onko päivä vai yö. Aivan samalla tavalla

henkisten aistiemme avulla voimme kokea henkistä todellisuutta. Värisokea ei näe punaista tai vihreää, mutta siitä huolimatta ne eivät ole mielikuvituksen tuotetta.

Se, että ateisti ei pysty aistimaan omasta itsestään löytyvää henkistä todellisuutta, ei todista, että sitä ei ole olemassa. Henkistä todellisuutta on mahdotonta mitata tieteen tarjoamien mittareiden avulla, koska ne toimivat eri alueella. Metrimitalla on vaikea mitata lämpötilaa, kauneutta, hyvyyttä, persoonallisuutta tai uskoa. Ateisti pelkää uskon vievän häneltä jotain, vaikka se vapauttaa ihmisen vankisellistään.

Ateisti uskoo, että ympärillämme oleva uskomattoman upea maailma on syntynyt sattumalta, mutta uskovan ihmisen korvissa tämä kuulostaa vitsiltä. Uskovan ja ateistin ihmisarvo on kuitenkin sama, koska heille kummallekin on annettu oma ainutlaatuinen persoonansa ja pieni sirpale luojamme, joka ajaa meitä etsimään totuutta ja ikuista elämää.

Maailma näyttää aivan toiselta sen jälkeen, kun ihminen

on löytänyt oman uskonsa ja henkisen persoonallisuutensa. Tämän jälkeen hän katsoo maailmaa ihan eri näkökulmasta. Lähimmäisten silmissä hän näkee aineelliseen ruumiiseen kahlittuja sieluja, jotka yrittävät selvitä parhaan kykynsä mukaan ajallisista ongelmistaan. Fysikaalinen todellisuus näyttää henkisen todellisuuden mitättömältä varjolta; pelkältä kulissilta, jossa voimme vapaasti harjoitella oikeiden ja väärin päätösten tekemistä.

Tieteellisen filosofian ja logiikan avulla ei voida päätyä siihen, että ihmiset olisivat tasa-arvoisia ja veljiä keskenään. Sen sijaan päädytään siihen, että toiset ihmiset ovat tasa-arvoisempia kuin toiset. Luonnontieteet eivät ota kantaa siihen, mikä on oikein ja mikä väärin. Siksi puhdas materialistinen näkökulma johtaa eriarvoiseen yhteiskuntaan, jossa yksilöt ja erilaiset ryhmät taistelevat keskenään.

Tieteellinen etiikka tutkii, mikä on oikein ja mikä väärin, mutta siitä huolimatta yhteiskunnassa tarvitaan lakeja, rangaistuksia ja porkkanoita, jotta eettiset periaatteet saadaan toimimaan. Uskon ja tämän elomme tarkoitus on luoda olentoja, jotka omasta vapaasta

tahdostaan valitsevat oikein – ilman mitään porkkanoita tai rangaistuksia. Monet ihmiset testavat Jumalaa odottamalla vastapalveluksia hyvistä teoistaan; samalla he alentavat itsensä koiran tasolle.

Vääryys ja epäoikeudenmukaisuus ovat aina läsnä nykyisessä maailmassamme, jotta voisimme kokea, miltä tuntuu, kun teemme oikean valinnan ja voitamme vaikeudet. Täydellisessä ja virheettömässä maailmassa emme voisi tehdä tällaisia vapaaehtoisia valintoja, emmekä voisi omasta tahdostamme tehdä valintaa uskon ja ateismin välillä. Vapaa valinta ei olisi myöskään mahdollista, jos Jumalan olemassaolo voitaisiin todistaa tieteen avulla.

Nykyinen maailmamme on juuri sellainen, minkä kautta voidaan luoda oman tahdon omaavia epäitsekkäitä olentoja, jotka eivät tarvitse taakseen vahteja, eikä heitä tarvitse johtaa pelon tai palkintojen avulla. Jumalan täydellisessä ja virheettömässä lepokodissa tämä ei olisi mitenkään mahdollista.

Antti Roine, Ulvila 24.3.2013

Urantia-kirjan lukijoiden kesätapaaminen

16.–18.8.2013

Paikka: Alkio-opisto, Tähtiniementie 26, 41800 Korpilahti,
<http://www.alkio.fi>

Teema: Jeesuksen elämän alkutaipaleet planeetallamme

Perjantai

18.00–21.00 Opistoon ilmoittautuminen, huoneiden jako, iltapala.

Lauantai

08.00–09.00 Aamiainen.

09.00–09.10 Päivien avaus, *Raimo Ala-Hynnä.*

09.10–10.00 Aamun avaus, Jeesuksen planeetallemme syntymisen muistotilaisuus.

10.00–10.30 Jeesuksen lapsuus ja nuoruus (luvut 123–125), *Osmo Saarela.*

10.30–11.30 Pienryhmät.

11.30–12.30 Lounas.

12.30–13.00 Jeesuksen varhaismiehuus (luvut 126–129), *Eija Piililä.*

13.00–14.30 Pienryhmät.

14.30–15.00 Kahvitauko.

15.00–16.00 Urantia-aiheinen luontopolku.

16.00–16.30 Luontopolun viimeinen ”rasti” sisällä.

16.30–17.30 Sana vapaa/paneelikeskustelu.

17.30–18.30 Päivällinen.

19.00–21.00 Sauna.

21.00– Vapaata iltaohjelmaa.

Sunnuntai

08.00–09.00 Aamiainen.

09.00–09.15 Aamun avaus, *Raimo Kujala.*

09.15–10.00 Jeesuksen matkassa Roomaan, *Risto Mäntynen.*

10.00–10.15 Tauko.

10.15–11.00 Jeesuksen matkassa Roomaan, *Risto Mäntynen.*

11.00–12.00	Lounas.
12.00–12.30	Maailman uskonnot ja niiden myöhempi kehitys, <i>Joel Rehnström</i> .
12.30–13.30	Pienryhmät.
13.30–14.00	Urantia-liikkeen kuulumiset, pj. <i>Tapio Talvitie</i> . Päivien yhteenveto.
14.00–	Lähtökahvit.

Hintavaihtoehdot

1. Majoitus 2 yötä pe–su 1hh 186 €/hlö ja 2hh 154 €/hlö
2. Ei majoitusta pe–su 94 €/hlö
3. Majoitus 1 yö la–su 1hh 132 €/hlö ja 2hh 116 €/hlö
4. Ei majoitusta la–su 86 €/hlö

Hinnat sisältävät aamiaisen, lounaan, päiväkahvin, päivällisen, ilta-palan, saunan ja kokoustilan sekä yöpyjille linavaatteet ja pyyhkeet.

Ilmoittautuminen 31.7.2013 mennessä

Raimo Ala-Hynnälä, 040 717 2933,
konferenssikomitea-pj@urantia.fi

tai

[Eija Seppänen-Bolotinski, eijasb@mail.ru](mailto:Eija.Seppänen-Bolotinski@mail.ru)

Kun ilmoittaudut sähköpostilla, ilmoita myös osoitetietosi ja mahdollinen tarpeesi erityisruokavalioon. Huolehdi, että saat kuittauksen ilmoittautumisestasi!

Tervetuloa!

Tilaisuuden järjestää Suomen Urantia-seura ry.

Ellivuoren lukijatapaamisen 25.1.-27.1.2013 osanottajat

Kevätkauden esitelmätilaisuudet Helsingissä

Seura järjestää esitelmätilaisuuksia Helsingin keskustassa sijaitsevassa **Rajatiedon keskuksessa 14.30–17.00** osoitteessa Uudenmaankatu 33, 00120 Helsinki. Esitelmät ovat lauantaisin.

Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

25.5.2013 **Martti Vanninen ja Pertti Leinonen**

Aihe: *Urantia-kirjan* kosmologiaa, osa 3. Paikallisuniversumi

15.6.2013 **Urantia-seuran vuosikokous 14.00–16.00**

ja esitelmä 16.00-18.00

Martti Vanninen ja Pertti Leinonen

Aihe: *Urantia-kirjan* kosmologiaa, osa 4. Sektorit

Seura osallistuu vuonna 2013 seuraaviin tilaisuuksiin:

Hengen ja Tiedon messut Helsingissä 12.-13.10.2013

Seura järjestää kesäpäivät ensimmäistä kertaa elokuussa:

Alkio-opistolla, Jyväskylän Korpilahdella 16.–18.8.2013

Hallitus ja komiteat

Tapio Talvitie, puheenjohtaja
Puh. 050 332 2739

Makaksentie 10, 02750 ESPOO
puheenjohtaja@urantia.fi

Seppo Niskanen, varapuheenjohtaja
Puh. 040 526 8283

UUSIKAUPUNKI
varapuheenjohtaja@urantia.fi

Tuula Laine, sihteeri
Puh. 040 090 3295

Otakallio 1 C 22, 02150 ESPOO
sihteeri@urantia.fi

Anja Vuori, rahastonhoitaja
Puh. 040 748 4289

RAUMA
rahastonhoitaja@urantia.fi

Hanna Holopainen, jäsenkomitean pj.
Puh. 040 763 0917

TURKU
jasenkomitea-pj@urantia.fi

Pertti Leinonen, julkaisukomitean pj.
Puh. 050 041 6336

ESPOO
julkaisukomitea-pj@urantia.fi

Erja Kalenius, koulutuskomitean pj.
Puh. 040 705 5572

TAMPERE
koulutuskomitea-pj@urantia.fi

Raimo Ala-Hynnälä, konferenssikomitean pj.
Puh. 040 088 9732

JYVÄSKYLÄ
konferenssikomitea-pj@urantia.fi

Tapio Pulli, sähköisen viestinnän komitean pj.
Puh. 050 540 4582

KIRJALA
internetpalvelut-pj@urantia.fi

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdysseurana. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen Heijasteessa, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Pyynnöt tulee osoittaa koulutuskomitean puheenjohtajalle: koulutuskomitea-pj@urantia.fi.

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan, mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Helsinki–Helsingfors

Helsingin opintoryhmä kokoontuu 6.2.2013 alkaen parillisten viikkojen keskiviikkona klo 17.00 osoitteessa Uudenmaankatu 33. Käsittelemme *Urantia-kirja* IV osaa. Yhteyshenkilö: *Helena Juola*, puh. 050 5307785. (s-posti: [Helena Juola](mailto:Helena.Juola)).

Beträffande svenskspråkig studiegrupp, kontakta:

[Joel Rehnstrom](mailto:Joel.Rehnstrom)

tel. 040 845 2125 eller (09) 221 3125.

Espoo

Espoon keskustan opintopiiri (ent. Kaukalahden opintopiiri) kokoontuu lauantaisin klo 10–12 Villa Apteekin yläsalissa. Osoite: Pappilantie 5, 02770 ESPOO.

Pentti Lehtelä, puh. 040 060 9790
(pentti.lehtela@pp1.inet.fi)

Pertti Leinonen, puh. 050 041 6336
(tmi.leinonen@kolumbus.fi)

Martti Vanninen, puh. 040 727 8714
(martti.vanninen@kolumbus.fi).

Hyvinkää

Lisätietoja:

Kari Haavisto, puh. 040 507 3048
(kari.haavisto@pp.inet.fi).

Jyväskylä

Lisätietoja: *Raimo Ala-Hynnilä*,
puh. 040 088 9732
(gadonia@kolumbus.fi).

Kotka

Lisätietoja: *Juhani Leino*,
(juhanileino6@gmail.com).

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*,
puh. 044 078 4155.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja
Tuula Parviainen, Lamminraitti 12
as. 7, 16900 LAMMI,
puh. (03) 674 3226.

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilö: *Kalevi Krekilä*, Kuusitie 9 A 7, 37500 LEMPÄÄLÄ, puh. 050 595 1942
(kalle.krekila@gmail.com).

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kasarmintie 20 A 84, 90100 OULU, puh. 040 502 6604
(reijo.hamari@luukku.com).

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, RAUMA, puh. 040 748 4289
(anja.m.vuori@gmail.com).

Tampere

Ryhmä kokoontuu parillisina keskiviikkoina Metsossa. Lisätietoja: *Kari Kippo*, puh. 050 327 1045
(kr.kippo@pp.inet.fi).

Turku

Ryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. 050 540 4582
(tapio.pulli@kolumbus.fi).

Stockholm, Sverige

Urantia-träffen i Stockholm på jämna veckors lördagar kl. 14.00. Plats: Kulturhusets bibliotek-cafe, ingång från plattan. Ring +467 3758 2458 om du har frågor.

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 626 792 501.

Itella Green